

HISTORISCHE WANDELTOCHT

Een berichtje in de Sincfalbode: een historische wandeltocht door en om het dorp Retranchement o.l.v. een ervaren gids.

Dat kan interessant zijn! Trouwens Sincfal, wat betekent het eigenlijk? Dat had ik kunnen vragen natuurlijk. Een echt Zeeuws woord waarschijnlijk.

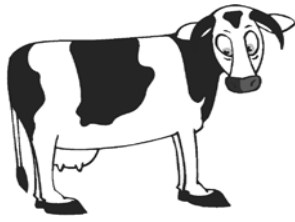
Rond 20.00 uur verzamelen zich ongeveer 25 mensen bij de muziektent op de Markt. Piet Risseeuw stelt zich voor. Hij is niet één van de ervaren gidsen, maar naar later blijkt, weet hij als geboren en getogen inwoner veel van het dorp en de omgeving. Voor de duidelijkheid: inwoners spreken van Truzement. "Ze korten lange woorden graag af, dan kunnen ze meer vertellen", aldus Piet. "Oh ja, het zou leuk zijn als één van de deelnemers een stukje schrijft over de wandeling voor het plaatselijke blad." Met de illusie dat ik lang geleden, op de lagere school aardige opstellen kon schrijven, meld ik mij als vrijwilliger.

We starten de wandeling met een blik in de oude school. Ooit zaten er 100 kinderen op verspreid over 2(!) klassen. Dat wekt bewondering onder de deelnemers. Nu is het gebouw in gebruik als gymlokaal, bejaardensoos, oefenruimte voor de harmonie en ander verenigingsleven in het dorp. Ook op de Markt is het oorlogsmonument ter nagedachtenis aan de 3 burgerslachtoffers uit de 2e Wereldoorlog, een paar eenvoudige muurtjes met 3 gaten erin. Op 4 mei is er de jaarlijkse dodenherdenking.

Daar schuin tegenover is de molen. Piet vertelt iets over de geschiedenis. Door het onverwachte van mijn job, heb ik geen pen en papier bij de hand en de details zijn mij helaas ontschoten.

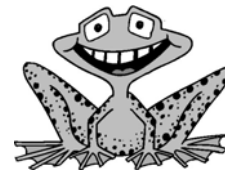
We komen aan bij de vestingwallen. Piet vraagt of iemand daar al gelopen heeft. "Nee, wel in Amsterdam", roept een grapjas. Door de gemeente is er een stalen tafel in reliëf geplaatst, zodat ook blinden zich een voorstelling kunnen maken van de vorm. Aan de wallen werd, op initiatief van Prins Maurits, begonnen in 1604, ter verdediging tegen de Spanjaarden. "In the middle of nowhere" werd er voornamelijk door dwangarbeiders aan gewerkt. Geleidelijk ontstond bij de vesting een dorpje.

We volgen de wallen, waar ook een in ons geïnteresseerde kudde koeien loopt. Grote, witte dikbilkoeien, die zich moeiteloos aansluiten bij onze "kudde". Terwijl Piet vertelt over de opening in de wal, daar waar ooit de trambaan gelopen heeft, haken ze af. Op de uiterste punt kijken we naar de plaats waar het haventje gelegen heeft. Napoleon warmde zich daar tegen een riante vergoeding in het plaatselijke café.

Vanaf die plaats is ook de drieling van Truzement te zien, 3 grenspalen. Als de middelste, de werkelijke grens, verdwijnt, is altijd weer het punt uit te rekenen.

Enthousiast vertelt Piet over de brulkickers, die o.a. in de boze put zitten, maar het die avond laten afweten. Na de laatste meters door het hoge gras, lopen we door het hek de straat op, de inmiddels weer meegelopen koeien blijven teleurgesteld achter.

We kijken nog even naar het roestige informatiebord (tip voor de gemeente?) en lopen naar de kerk. We kunnen er in. Het is een mooie, sober ingerichte protestante kerk uit 1640.

Terug op het marktplein, toch wat afgekoeld, praten we onder het genot van een aangeboden drankje nog even na in De Parlevinker. Dan blijkt dat veel mensen al tientallen jaren heel geregeld voor korte of lange vakanties terug blijven komen naar deze mooie omgeving.

Met vriendelijke groet,

Ank Bijl
Van Assendelftstraat 42,
5141 BW Waalwijk

